

Ο Παναγιώτης Νικολάου του Χρυσόστομου και της Θεογνωσίας από το Έξω Μετόχι

Άλλο ένα από τα πέντε παλληκάρια της φωτογραφίας «σύμβολο» τίμησε η Κύπρος.

Στην εκκλήσιά του Αποστόλου Λουκά στο συνοικισμό Κόκκινες Στροβόλου έγινε το Σάββατο 5.9.2009 η κηδεία του Παναγιώτη Νικολάου του Χρυσόστομου από το Έξω Μετόχι, του οποίου τα λείψανα βρέθηκαν στον ομαδικό τάφο του Τζιάους.

Η ατμόσφαιρα ιδιαίτερα συναισθηματικά φορτισμένη. Εκεί, δίπλα στο φέρετρο και η αρραβωνιαστικιά του, η Ηβη Αχνιώτου, που ζούσε με την ελπίδα της επιστροφής του για να πραγματοποιήσουν το γάμο που είχαν προγραμματίσει για το κατάρταμένο καλοκαίρι του 1974.

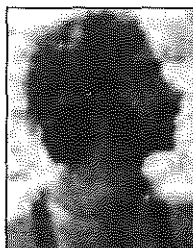
Της νεκρώσιμης ακολουθίας προέστη ο Μητροπολίτης Κύκκου Νικηφόρος και την κυβέρνηση εκπροσώπησε ο υπουργός Εσωτερικών Νεοκλής Συλικιώτης.

Ο Πανίκος γεννήθηκε στο Έξω Μετόχι, στις 3 Φεβρουαρίου του 1948. Τον ίδιο και τα τρία αδέρφια του, μεγάλωσαν με κόπο και θυσίες οι γονείς τους, Χρυσόστομος και Θεογνωσία. Αποφοιτώντας από το Κολλέγιο Παλληαρή το 1966, κατατάχθηκε στην Εθνική Φρουρά, από την οποία απολύθηκε το καλοκαίρι του 1968. Με την ολοκλήρωση της στρατιωτικής του θητείας, εργάστηκε στη Συντεχνία των Οικοδόμων της ΠΕΟ. Τον Γενάρη του 1972 αρραβωνιάστηκε με την Ηβη Αχνιώτου και ξεκίνησε να εργάζεται σε ιδιωτική εταιρεία στο Βαρώσι. Με την έναρξη της εισβολής κατατάχθηκε προσωρινά στη Λάρνακα και μετά την εκχειρία κατατάχθηκε στη μονάδα του στη Λευκωσία. Στη δεύτερη εισβολή βρισκόταν στο Τζιάος όπου και αιχμαλωτίστηκε από τους Τούρκους εισβολείς, όπως φαίνεται και από τη σχετική φωτογραφία. Με το τέλος του πολέμου, ο Πανίκος δεν επέστρεψε...

†

Κηδεία

Τον πολυαγαπημένο μας αρραβωνιαστικό, αδελφό και θείο

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

(από το Έξω Μετόχι)

που εφονεύθη κατά την τούρκικη εισβολή τον Αύγουστο του 1974 σε ηλικία 26 χρόνων και τα οστά του ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA, κηδεύουμε αύριο Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου στις 11 π.μ. από τον ιερό ναό Αποστόλου Λουκά στο συνοικισμό Κόκκινες Στροβόλου και καλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του όπως παραστούν. Της νεκρώσιμης ακολουθίας θα προστεί ο πανιερότατος μητροπολίτης Κύκκου Νικηφόρος. Την Κυπριακή Δημοκρατία θα εκπροσωπήσει ο έντιμος υπουργός Εσωτερικών Νεοκλής Συλικιώτης. Επικήδειο λόγω θα εκφωνήσει ο γ.γ. του ΑΚΕΛ Άντρος Κυπριανού.

Οι τεθλιμμένοι:

Η αρραβωνιαστικιά: Ήβη Αχνιώτου
Τα αδέρφια: Ανδρέας - Ολυμπία Χρυσόστομου
Κυπρούλλα - Γιαννάκης Χριστοδούλου
Μάρω - Αντώνης Μενελάου

Τα ανίψια: Χρύσης, Μερκούρης, Ιωάννα,
Πανίκος, Ελευθερία, Χριστίνα,
Μελίνα, Χρίστος και λοιποί συγγενείς

Αντί στεφάνων παρακαλούμε να γίνονται εισφορές για την ανέγερση μνημείου πεσόντων και αγνοουμένων Έξω Μετοχίου.

Και έτσι άρχισε το μαρτύριο των δικών του. Ο πατέρας Χρυσόστομος πέθανε το 1978 σε ηλικία 63 χρόνων. Το 1997 πέθανε και η μητέρα Θεογνώσια.

Δίπλα στο φέρετρο τα αδέλφια του Ανδρέας, Κυπρούλα και Μάρω. Εκεί, μαζί τους και η Ήβη Αχνιώτου η αρραβωνιαστικιά του Παναγιώτη, που καρτερικά τον περίμενε 35 χρόνια.

Επικήδειο λόγο εκφώνησε ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Αντρος Κυπριανού. Το ήρωα αποχαιρέτησε εκ μέρους της οικογένειάς του ο γιός του αδελφού του, Χρύσης Χρυσοστόμου:

«Ποθυαγαπημένε μας αδελφέ, θείε, αρραβωνιαστικέ.

Σήμερα, βρισκόμαστε εδώ για να σου πούμε το στερνό αντίο, το οποίο θα έπρεπε να στο είχαμε πει πριν από 35 χρόνια.

Ο ποθυαγαπημένος μας Πανίκκος, ένας ακέραιος χαρακτήρας, ένα άτομο με τις δικές του φιλοδοξίες, ήταν μεγάλος λάτρης της μουσικής, και όταν κρατούσε στα χέρια του το μπουζούκι ή την κιθάρα του ήταν τότε που δεν χόρταινες να τον ακούς να τραγουδά.

Μέλος εξαμελούς οικογένειας που, με πολλή στερήσεις, αηλιά και με απέραντη αγάπη από τους γονείς του, Χρυσόστομο και Θεογνώσια, αποφοίτησε το 1966 από το Κολλέγιο Παλιάρη και αμέσως μετά κατατάχθηκε στην Εθνική φρουρά.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων χρόνων γνωρίζει το άηλο του μισό, την Ήβη Αχνιώτου με την οποία έμελλε να αρραβωνιαστεί τον Ιανουάριο του 1972. Ένα νεαρό ζευγάρι γεμάτο όνειρα και σχέδια για το μέλλον άρχισαν να κτίζουν το σπίτι τους στην Άχνα και να προγραμματίζουν το γάμο τους για το καλοκαίρι του 1974.

Όμως άηλοι άηλα είχαν σχεδιάσει. Με την εισβολή του Τουρκικού Ατίλη ο ποθυαγαπημένος μας Πανίκκος κατατάχθηκε τον Ιούλιο του 1974 προσωρινά στην Λάρνακα και μετά την εκχειρία μεταφέρθηκε στη μονάδα του στη Λευκωσία.

Με τη λήξη του πολέμου μάταια η οικογένεια του τον περίμενε να επιστρέψει και τότε ήταν που τον είχαμε δηλώσει ως αγνοούμενο. Από εκείνη τη στιγμή άρχισε ο Γολγοθάς και ο πόνος της οικογένειάς του, Η τραγικότερη φιγούρα η μητέρα και γιαγιά μας Θεογνώσια να ψάχνει μάταια το ένα θεωφορείο μετά το άηλο στο ξενοδοχείο «Φιλοξενία», μήπως έρθει το παλικάρι της, ο μικρότερός της γιος. Μια αχτίδα ελπίδας φάνηκε, όταν η εφημερίδα Μάχη, δημοσίευσε τις γνωστές σε όλους φωτογραφίες και τότε δηλώνεται σαν αιχμάλωτος πολέμου. Αηλιά αυτό το φορτίο ήταν πολύ βαρύ και δυσβάστακτο για το πατέρα και παππού μας Χρυσόστομο που τον Απρίλη του 1978 σε ηλικία μόλις 63 χρόνων απεβίωσε. Η τραγική ειρωνεία όμως ήταν ότι αυτός θα ήταν και ο πρώτος που θα μάθαινε την πικρή αηθήθεια, όταν οι ψυχές τους θα αντάμωναν.

Όλοι μας τα επόμενα χρόνια ζούσαμε με την ελπίδα ότι κάποτε θα τον ξαναδούμε και ψάχναμε και ερευνούσαμε κάθε πληροφορία που έφτανε σε μας αηλιά μάταια. Το 1997 η μητέρα και γιαγιά μας Θεογνώσια φεύγει και αυτή για να ανταμώσει τον ποθυαγαπη-